

Publicerad 2010-10-06 01:16 av Lena Själsöga Keijser
röstkupan

när du kupar din röst

om är

stämmer du då

din själsklang

när du

närde du din själ med klangljus

frågar jag dig

spåren

i sanden

i havet

sköljdes

du

närde dina steg

din livsgärning med

ditt

hjärtas

röst

därav

flög purpurbladen

i vindalle

där du vandrade

till tempelgården

du satte dig i mitten av

oktagonen

med hela ditt väsen utslaget

såg

oktagenens stjärnspetsar

varligt slutas

där sitter du i knopplingsbidan

vad ser du bak dina slutna ögonvingar

jag ser

glasväggar resas ur varje linje

glasväggar av

kristalljus

där inom sitter du

i helandeljusvärme läkes dina sår

då

du

är redo

höjer du din stämma

icke starkt

vad

är

starkt

i detta är den stark

den är ren

den är klar

den är svag

varför svag

ty du har släppt hindren

så splittras väggar av glas

kristalljusblad svävar runt dig

du skrudas i kristallbladsklädnad

skimrande stiger du i

dagen in

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten